

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200722
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820200722.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barborou Kovalikovou v spore žalobca: H. Y., X.. XX.XX.XXXX, L. Č.Č. XX, právne zastúpená: JUDr. Maroš Džuka, advokát so sídlom Kalinčiakova 871/6, Vranov nad Topľou, IČO: 50412311, proti žalovanej: Kooperativa poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00585441, o zaplatenie 2.486,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu domáhal zaplatenia 2.486,76 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 08. 04. 2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN Passat Variant, EČV V.-XXXCI, VIN: WVVZZZ3CZ8E032340. Dňa 17. 03. 2016 spôsobil vodič p. H. Y., trvale bytom S. H. Č.. XXX, dopravnú nehodu vo Vranove nad Topľou, pri ktorej viedol predmetné vozidlo brat žalobcu H. V., trvale bytom Z. Č.. XXX, J.. Vinník svoju vinu priamo na mieste dopravnej nehody v celom rozsahu uznal. Vinník mal so žalovaným platne uzatvorené povinné zmluvné poistenie za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla evidované pod č. 349 203 7670. Žalobca a vinník škodovej udalosti predložili žalovanému ako poisťovní, u ktorej bolo motorové vozidlo škodcu poistené, Záznam o dopravnej nehode spolu s tlačivom žalovaného Uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 20. 03. 2016, na základe ktorého si žalobca ako poškodený uplatnil u žalovaného v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody. Žalovaný vykonal prostredníctvom svojho povereného zástupcu obhliadku poškodeného motorového vozidla žalobcu. Popis výsledkov obhliadky je uvedený v tlačive Zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla, ktorým disponuje žalovaný a žalobcovi predložený nebol. Na to bolo žalobcovi zo strany žalovaného oznámené Oznámením o parciálnej škode ku škodovej udalosti číslo 9562585566 z poisťovej zmluvy číslo 6581774596, že škoda na jeho motorovom vozidle bude posúdená ako parciálna škoda, a to s poukazom na zdokumentovaný rozsah poškodenia, stanovenie technológie opravy technikom Sloveperty uvedený v Zápise o obhliadke motorového vozidla a na základe vypočítaných konečných nákladov na opravu vozidla poisťovňou. Žalobca si dal poškodené motorové vozidlo opraviť v rozsahu škôd z dopravnej nehody, pričom za túto opravu zaplatil žalobca na základe vystavenej faktúry č. 11/0704/2016 sumu 2.486,76 eur. Túto faktúru žalobca predložil žalovanému. Následne zaslal žalovaný žalobcovi Oznámenie o riešení škodovej udalosti číslo 9562585566 zo dňa 07. 04. 2017, kde žalovaný uviedol, že trvá na zamietnutí plnenia

žalobcovi s tým, že neboli doložené žiadne nové relevantné dôkazy, resp. dokumenty preukazujúce nesprávnosť likvidácie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že spoločnosť KOOOPERATIVA pri šetrení škodovej udalosti dospela k záveru, že z poisťnej zmluvy č. 6581774596 nie je možné poskytnúť náhradu za škodu uplatňovanú zo strany žalobkyne, nakoľko v danej veci nebolo nespochybniteľne preukázané, že predmetné poškodenia boli spôsobené v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poistenom zo zodpovednosti za škodu u žalovaného. Žalobkyňa nárok, náhrady ktorého sa voči žalovanému domáha nepreukázala, žalovaný tento nárok v celom rozsahu neuznáva, pričom si dovoľuje poukázať aj na skutočnosť, že v prípade uvedenej dopravnej nehody, pri ktorej motorové vozidlo žalobkyne malo skončiť mimo cestnej komunikácie, ani len nebola privolaná polícia, za účelom šetrenia a zdokumentovania tejto udalosti v cestnej premávke. Žalovaný taktiež vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne, ktorého sa žalobkyňa voči žalovanému domáha v tomto súdnom konaní. K predmetnej škodovej udalosti došlo dňa 17. 03. 2016, objektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody voči žalovanému, v zmysle ust. § 106 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., začala plynúť dňa 18. 03. 2016 a k jej uplynutiu došlo dňa 18. 03. 2019. Žaloba voči žalovanému bola podaná na súd až dňa 13. 03. 2020, t.j. po uplynutí nielen subjektívnej, ale aj objektívnej premlčacej lehoty.

4. K vyjadreniu žalovanej sa následne vyjadril žalobca, a to tak, že stret motorových vozidiel, medzi ktorými došlo ku kolízii, nemožno považovať za dopravnú nehodu pre nenaplnenie zákonných predpokladov ustanovených v § 64 ods. 1 písm. d/ a ods. 2 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a preto účastníkom škodovej udalosti nevznikla zákonná povinnosť ohlásiť nehodu policajtovi a zotrvať na mieste dopravnej nehody do príchodu policajta tak, ako to má na mysli ust. § 66 ods. 1 písm. a/ a d/ zák. č. 8/2009 Z. z.. V danom prípade jednoznačným dôkazom a zdokumentovaním priebehu škodovej udalosti je dohoda medzi vodičmi vyplývajúca z tlačiva „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ zo dňa 20. 03. 2016 a „Záznam o dopravnej nehode“, ktorými je preukázané, že účastníci škodovej udalosti sa dohodli na jej zavinení. Z týchto dôkazov jednoznačne vyplýva rozsah poškodenia spôsobený škodovou udalosťou. Žalovaného tvrdenie o tom, že nie je možné poskytnúť náhradu za škodu uplatňovanú zo strany žalobkyne, nakoľko v danej veci nebolo nespochybniteľne preukázané, že predmetné poškodenia boli spôsobené v dôsledku prevádzky motorového vozidla povinne zmluvne poisteného zo zodpovednosti za škodu u žalovaného tak zjavne neobstojí a je zjavne dostatočne neodôvodnené, preto sa podľa názoru žalobkyne jedná o použitie nekalej obchodnej praktiky žalovanej voči žalobkyne. Žalobkyňa si ako spotrebiteľ v pozícii poškodeného uplatnila voči žalovanému priamy nárok na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., pričom žalovaný poskytnutie poistného plnenia odmietol bez riadneho odôvodnenia odmietnutia poistného plnenia, ako aj bez uvedenia relevantných skutočností vychádzajúcich z konkrétnych výsledkov vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť, ktoré by podporili dôvodnosť a legitímnosť odmietnutia. Žalovaný naďalej neoprávnené odmieta plniť žalobkyne ako poškodenej jej riadne a včas uplatnený nárok. Žalobkyňa si dovoľuje dať do pozornosti súdu skutočnosť, že žalovanému bola za používanie nekalých obchodných praktík voči spotrebiteľovi v minulosti už viackrát uložená finančná pokuta orgánom dohľadu v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov a zároveň mu bol uložený zákaz používať nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v tom, že poskytnutie poistného plnenia spotrebiteľovi uplatňujúcemu si priamy nárok na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. odmietne bez riadneho odôvodnenia odmietnutia poistného plnenia, ako aj bez riadneho vysvetlenia, z akých dôvodov považuje účastník konania nárok spotrebiteľa za nedostatočne preukázaný, a bez uvedenia relevantných skutočností vychádzajúcich z konkrétnych výsledkov vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť, ktoré by podporili dôvodnosť a legitímnosť odmietnutia poistného plnenia zo strany účastníka konania. Vznesenú námietku premlčania považuje za neoprávnenú námietku premlčania, vznesenú v rozpore s dobrými mravmi, a to najmä s poukazom na doterajšie správanie sa žalovaného v rozpore s doposiaľ uloženými sankciami zo strany NBS a zároveň na postavenie žalovaného ako dodávateľa voči žalobcovi ako spotrebiteľovi, keďže ide o jednoznačne spotrebiteľský charakter vzťahu žalobkyne voči žalovanému. Žalobkyňa nebola pri uplatňovaní svojho práva voči žalovanému nedbalá a uplatnila si svoj nárok priamo voči žalovanej riadne a včas, a to dorúčením žalovanej tlačiva „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ zo dňa 20. 03. 2016 (t.j. tri dni po škodovej udalosti) a naďalej bola súčinná pri likvidácii poisťnej udalosti, pričom očakávala, že sa jej na základe riadneho plnenia poistného dostane zo strany žalovaného uplatnenej náhrady. Vznesenou námietkou premlčania sa žalovaný naďalej snaží

zbaviť sa svojej povinnosti čo by poisťovne povinnej na plnenie a následok uplatneného premlčania by predstavoval voči žalobkyni neprimerane tvrdý postih v porovnaní s povinnosťou žalovaného nahradiť spôsobenú škodu, preto je potrebné považovať takto vznesenú námietku premlčania za uplatnenie práva žalovanou v rozpore s dobrými mravmi (viď. Nález Ústavného súdu ČR III. ÚS 2552/18 zo dňa 16. 04. 2020). Žalobkyňa ako poškodená, ktorá je fyzickou osobou a pri uplatňovaní priameho nároku na náhradu škody voči poisťovateľovi nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, spĺňa vo vzťahu k žalovanému atribúty postavenia spotrebiteľa, voči ktorému smerujú obchodné praktiky poisťovateľa. Pre dĺžku premlčacej lehoty pri právach na plnenie z poistenia však Občiansky zákonník neustanovuje žiaden osobitný právny režim, preto sa uplatní všeobecný režim podľa § 101 a premlčacia doba bude trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Avšak podľa § 104 zákona č. 40/1964 Zb. „Pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti“, čím zákon posúva začiatok plynutia premlčacej lehoty na deň, ktorý je svojím číselným označením zhodný s číselným označením dňa, v ktorom došlo k poistnej udalosti, pričom medzi týmito dvoma dňami musí uplynúť jeden rok. Táto osobitná jednoročná lehota je ustanovená na to, aby v rámci nej mohlo dôjsť ku skončeniu vyšetrovania poistnej udalosti, a predstavuje zvýšenú právno-ochrannú funkciu súkromného poistného práva, ktorá je v tomto prípade umocnená postavením žalobkyne ako spotrebiteľa. Preto v danom prípade uplynula premlčacia lehota dňa 17. 03. 2020, a tak si žalobkyňa uplatnila svoj nárok na príslušnom súde včasným podaním žalobného návrhu.

5. Následne sa opäť vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský spor, nakoľko poistnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla neuzatvorila so žalovaným žalobkyňa, ale pán Vojtek Michal a žalobkyňa nie je zmluvnou stranou zmluvy. Žalobkyňa teda so žalovaným neuzatvorila spotrebiteľskú zmluvu z ktorej by sa v tomto súdnom konaní domáhala voči žalovanému plnenia, a preto nemôže mať v prejednávanej veci postavenie spotrebiteľa. Naopak, žalobkyňa v prípade preukázania ňou tvrdených skutočností môže mať postavenie poškodenej v dôsledku škodovej udalosti ku ktorej malo dôjsť dňa 17. 03. 2016. Skutočnosť, že žalobca - poškodená zo škodovej udalosti nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti je bez akejkoľvek právnej relevancie na posudzovanie predmetného vzťahu medzi sporovými stranami. Žalovaný uvádza, že žalobkyňa poukazuje na rozhodnutie Národnej banky Slovenska ktorým bola spoločnosti Kooperativa poisťovňa, a.s. uložená pokuta pre použitie nekalej obchodnej praktiky, kedy zo strany spoločnosti došlo k odmietnutiu plnenia bez uvedenia dôvodov pre ktoré považuje poisťovňa nárok za nedostatočne preukázaný. Uvedené však nemá žiadnu súvislosť s prejednanou vecou nakoľko v prípade škodovej udalosti evidovanej pod číslom 9562585566 bolo žalobkyni listom zo dňa 22. 12. 2016 zaslané vysvetlenie pre ktoré nie je možné poskytnúť náhradu za žalobkyňou uplatňovanú škodu. Zo strany žalovaného sa tak nejednalo o použitie žiadnej nekalej Obchodnej praktiky vo vzťahu k žalobkyni. Argumentácia žalobkyne uvedená v podaní zo dňa 16. 07. 2020 k otázke premlčania je absolútne nesprávna. Žalobkyňa sa predsa domáha voči žalovanému nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý zakotvuje priamy nárok poškodenej na náhradu škody voči poisťovateľovi škodcu. Zákonodarca pritom v danom ustanovení priamo odkazuje v poznámke na ustanovenie § 106 občianskeho zákonníka. Žalovaný taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ktorým vyslovil že dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní nemožno považovať za konanie ktoré je v rozpore s dobrými mravmi zmysle § 3, ods. 1 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí uvádza, že dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, lebo inštitút premlčania je inštitútom zákonným, a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje. Ak žalobca nevhodnou voľbou prostriedku ochrany svojich práv z objektívneho hľadiska zavinením vytvoril podmienky pre neskoršie úspešné vznesenie námietky premlčania práva žalovaným, uplatnenie námietky premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 odsek 1 OZ. Podľa nálezú ústavného súdu sp. zn. II.ÚS 176/2011 samotná dôvodnosť vznesenej námietky premlčania však rozpor s dobrými mravmi nezakladá. Aplikácia tohto inštitútu by mala byť len výnimočná a nemala by zhojovať neznalosť zákona, t.j. neznalosť premlčacích dôb. V tomto smere je potrebné preukázať aj na jednu zo zásadných zásad súkromného práva *Vigilantibus iura scripta sunt* - právo patrí bdelym. Uplatnenie námietky premlčania je už vo všeobecnosti potrebné považovať za výkon práva v súlade s dobrými mravmi. Ak účastník konania voči ktorému sa táto námietka uplatnila chce vylúčiť účinky tejto námietky pre rozpor s dobrými mravmi, mal by v zásade tento rozpor v konaní uplatniť a tento rozpor aj náležite preukázať. Uvedené však nie je prípad žalobkyne, ktorá nemala žiaden relevantný dôvod, ktorý by jej bránil uplatniť svoj nárok voči žalovanému v rámci premlčacej lehoty.

6. Na pojednávaní dňa 25. 09. 2020 žalobca poukázal najmä na to, že táto prejednávaná vec má spotrebiteľský charakter. K tomuto dal do pozornosti súdu smernicu Rady Európy 2005/29/ES, podľa ktorej je pri výklade pojmu spotrebiteľ podľa zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, potrebné aplikovať eurokomfortný výklad. Prostredníctvom tohto je potrebné odlišiť spotrebiteľa od podnikateľského subjektu a to v danom prípade žalobkyňa určite spĺňa postavenie osoby spotrebiteľa v tomto vzťahu, keďže nekonala pri používaní a užívaní svojho motorového vozidla ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba. Tu je dôležité použiť a konštatovať aj to, že poškodený fyzická osoba, ktorá si pri uplatňovaní nároku na náhradu škody voči poisťovateľovi, uplatňuje túto mimo rámca podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolenia, je jednoznačne v slabšom postavení voči poisťovateľovi. Poškodený síce nemá uzatvorený zmluvný vzťah s poisťovateľom, avšak v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001, má tento priamy nárok voči poisťovateľovi na náhradu škody, ktorý poškodenému vzniká na základe poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi poisťovateľom a poisťníkom. Teda obchodné praktiky samotného poisťovateľa, v tomto prípade žalovaného, ktoré uplatňuje poisťovateľ pri likvidácii poisťnej udalosti, a plnení poisťnej zmluvy, sú zamerané na poškodeného, teda v našom prípade na žalobkyňu. V týchto prípadoch a v prípadoch nekalosti týchto obchodných praktík, tam dochádza k narušeniu ekonomického správania sa poškodeného, teda žalobkyne. Z uvedeného je potrebné konštatovať, že pri povinnom zmluvnom poistení, tak spĺňa poškodený atribúty slabšej strany, a teda postavenia spotrebiteľa. Opačný výklad považuje aj NBS za neprípustne formalistický. A je potrebné aj uviesť, že takýto výklad by zbavoval poškodeného ochrany pred nekalými praktikami týchto podnikateľských subjektov. Teda ochrana zaručená spotrebiteľom, by za týchto okolností bola vylúčená. V danom prípade je potrebné aj poukázať na rozhodnutie NBS, v ktorom bolo konštatované obdobné konanie, resp. posúdené obdobné konanie žalovaného v inom prípade, za použitie nekalej zmluvnej praktiky, ktorú vlastne aj samotný zákon o ochrane spotrebiteľa nepripúšťa, aby bola aplikovaná. Žalobca preto má zato, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby súd v prípade námietky premlčania uplatnenej zo strany žalovaného, nerozhodol tak, že tejto vyhovie. A má zato, že tento nárok je uplatnený riadne a včas s poukazom na všetky okolnosti tohto prípadu. Ochrana žalobkyne, ktorá bola v domnení, že uplatnením si svojho nároku u žalovanej sa jej plnenia dostane v zmysle platných právnych predpisov, je natoľko ohrozená, že je tu potrebný zásah súdu do ochrany tejto slabšej strany.

7. Na pojednávaní dňa 25. 09. 2020 žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o premlčanie a dobré mravy, dovolil by si poukázať aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1CdO/203/2018 z 28. mája 2019, kde je pomerne rozsiahlo rozpracovaná problematika premlčania a dobrých mravov. Aby sa na námietku premlčania neprihliadalo, musí ísť o veľmi výnimočné prípady, v ktorých je výraz zneužitia tohto práva na úkor strany, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila. Tieto okolnosti musia byť naplnené v takej výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania. V tomto smere je potrebné poukázať aj na jednu zo základných zásad súkromného práva *Vigilantibus iura scripta sunt* právo patrí bdelym. Preto je potrebné pri skúmaní otázky, či je vznesenie námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi, skúmať, či strana konania, ktorá sa dovoľáva rozporu s dobrými mravmi v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 OZ, postupovala s dostatočnou mierou starostlivosti a opatrnosti, práve v súlade so zásadou práva právo patrí bdelym, ktorá predpokladá, že každý zodpovedá za náležitú mieru predvídavosti a opatrnosti, nielen pri vzniku právneho vzťahu, ale aj pri uplatňovaní svojich práv a výkone svojich práv a povinností z neho vyplývajúcich. Dovolací súd je názoru, že ani v spotrebiteľských sporoch, nie je dôvod odchyliť sa od tejto ustálenej judikatúry, keď definícia dobrých mravov ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji preukazujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú akceptované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahy základných noriem správania sa a vzťahujú sa rovnako aj na spotrebiteľské vzťahy. V tomto prípade, ktorý je predmetom konania pred súdom sa navyše o spotrebiteľa ani nejedná. Žalobkyňa si uplatnila nárok v poisťovni, ktorá jej v priebehu niekoľkých týždňoch dala odpoveď. Táto odpoveď uvádzala dôvody, pre ktoré nárok, nie je preukázaný, pokiaľ ide o skutkové okolnosti. Žalobkyňa následne bola nečinná značne dlhú dobu, následne zažaloval pán H. V. poisťovňu Kooperativa na Okresnom súde Trebišov, pričom nemal nárok na plnenie, čiže zobral žalobu späť. Následne zažalovala poisťovňu priamo žalobkyňa, avšak táto lehota nebola splnená, lehota premlčania už bola uplynutá. Pokiaľ ide o tvrdenia právneho zástupcu žalobkyne a poukazovanie na rozhodnutie národnej banky, poukázal na to, že uvedené rozhodnutie národnej banky sa týkalo prípadov v minulosti, kedy poisťovne, aj poisťovňa Kooperativa, poskytovali klientom alebo poškodeným, stručné odôvodnenie, že nárok zamietajú, bez akéhokoľvek odôvodnenia. Uvedené bolo zo strany národnej banky vyhodnotené ako nekalá obchodná praktika. Avšak to nie je tento prípad, lebo v tomto prípade je

odpoveď zo strany Kooperatívy pomerne obšírna, sú uvedené aj dôvody, pre ktoré nárok bol zamietnutý a teda takáto argumentácia uvedená zo strany právneho zástupcu žalobkyne neobstojí.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Záznamom o dopravnej nehode zo dňa 17. 03. 2016, uplatnením nároku na náhradu škody zo dňa 20. 03. 2016, oznámením žalovaného o parciálnej škode ku škodovej udalosti č. 9562585566 zo dňa 23. 03. 2016, faktúrou zo dňa 07. 04. 2016, oznámením o riešení škodovej udalosti č. 9562585566 zo dňa 22. 12. 2016, oznámením o riešení škodovej udalosti č. 9562585566 zo dňa 07. 04. 2017, vyjadrením žalovanej zo dňa 18. 06. 2020, vyjadrením žalobkyne zo dňa 16. 07. 2020 a vyjadrením žalovanej zo dňa 12. 08. 2020 a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. VOLKSWAGEN Passat Variant, EČV V.-XXXCI, VIN: WVVZZZ3CZ8E032340. Dňa 17. 03. 2016 spôsobil vodič p. H. Y., trvale bytom S. H. Č.. XXX, dopravnú nehodu vo Vranove nad Topľou, pri ktorej viedol predmetné vozidlo brat žalobcu H. V., trvale bytom Z. Č.. XXX, J.. Vinník svoju vinu priamo na mieste dopravnej nehody v celom rozsahu uznal. Vinník mal so žalovaným platne uzatvorené povinné zmluvné poistenie za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla evidované pod č. 349 203 7670. Žalobca a vinník škodovej udalosti predložili žalovanému ako poisťovní, u ktorej bolo motorové vozidlo škodcu poistené, Záznam o dopravnej nehode spolu s tlačivom žalovaného Uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 20. 03. 2016, na základe ktorého si žalobca ako poškodený uplatnil u žalovaného v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody. Žalovaný vykonal prostredníctvom svojho povereného zástupcu obhliadku poškodeného motorového vozidla žalobcu. Popis výsledkov obhliadky je uvedený v tlačive Zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla, ktorým disponuje žalovaný a žalobcovi predložený nebol. Na to bolo žalobcovi zo strany žalovaného oznámené Oznámením o parciálnej škode ku škodovej udalosti číslo 9562585566 z poistnej zmluvy číslo 6581774596, že škoda na jeho motorovom vozidle bude posúdená ako parciálna škoda, a to s poukazom na zdokumentovaný rozsah poškodenia, stanovenie technológie opravy technikom Slovepxerty uvedený v Zápise o obhliadke motorového vozidla a na základe vypočítaných konečných nákladov na opravu vozidla poisťovňou. Žalobca si dal poškodené motorové vozidlo opraviť v rozsahu škôd z dopravnej nehody, pričom za túto opravu zaplatil žalobca na základe vystavenej faktúry č. 11/0704/2016 sumu 2.486,76 eur. Túto faktúru žalobca predložil žalovanému. Dňa 22. 12. 2016 zaslal žalovaný žalobcovi Oznámenie o riešení škodovej udalosti č. 9562585566 z poistnej zmluvy č. 6581774596, v ktorom uviedol, že na základe dôkladného posúdenia všetkých relevantných dokladov týkajúcich sa likvidácie uplatneného nároku žalobcu, oznámenia škodovej udalosti poisteným, žalobcom predloženým uplatnením nároku na náhradu škody, vyhotovenej fotodokumentácie poškodeného vozidla ako aj vozidla poisteného a následne na základe šetrenia PU útvárom verejnej kontroly a auditu zastáva názor, že v predmetnej veci nebolo bez akýchkoľvek pochybností zo strany žalobcu preukázané, že ku vzniku škody došlo práve prevádzkou motorového vozidla poisteného, preto nie je možné poskytnúť náhradu za uplatňovanú škodu. Následne zaslal žalovaný žalobcovi Oznámenie o riešení škodovej udalosti číslo 9562585566 zo dňa 07. 04. 2017, kde žalovaný uviedol, že trvá na zamietnutí plnenia žalobcovi s tým, že neboli doložené žiadne nové relevantné dôkazy, resp. dokumenty preukazujúce nesprávnosť likvidácie.

10. Keďže žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania, súd sa musel ako s prvou zaoberať touto otázkou.

11. Podľa § 4, ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

12. Podľa § 15, ods. 1, 2 zákona o PZP Náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

13. Podľa poznámky pod čiarou k §15, ods. 2 na premlčanie sa vzťahuje § 106 Občianskeho zákonníka.

14. Podľa § 106, ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

15. Podľa § 100, ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa článku 2, písm. a), b), d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách, ktorá bola do právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaná prostredníctvom zákona č. 250/2007 Z. z. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v rámci obchodných praktík, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely spadajúce do rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti, a ktokoľvek, kto koná v mene alebo v zastúpení obchodníka, a „obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom“ (ďalej tiež „obchodné praktiky“) sú akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom.

18. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k tomuto záveru: Žalobca podal na tunajší súd žalobu o zaplatenie 2.486,76 eur s príslušenstvom dňa 13. 03. 2020. K dopravnej nehode z ktorej si žalobca uplatňuje nárok došlo 17. 03. 2016, objektívna trojročná lehota teda uplynula 17. 03. 2019 (tu žalovaný nesprávne uviedol, že 18. 03. 2019, nakoľko pri počítaní lehôt podľa rokov sa koniec lehoty zhoduje s dňom, kedy nastala udalosť, deň udalosti sa nezapočítava jedine v prípade počítania lehôt podľa dní). Subjektívna lehota je vzhľadom na uplynutie objektívnej lehoty irelevantná, nakoľko k premlčaniu dôjde uplynutím objektívnej lehoty bez ohľadu na plynutie subjektívnej. Žalobca síce vo vyjadrení uvádza, že na uvedenú situáciu by sa mala vzťahovať premlčacia doba, ktorá sa týka práva z poistenia, t.j. začiatok plynutia by mal začať plynúť až rok po poisťnej udalosti, avšak na druhej strane priamo v žalobe uvádza, že od žalovaného si uplatnil nárok na náhradu škody podľa § 15 zákona o PZP, ktorý v poznámke pod čiarou odkazuje na § 106 OZ. Čo sa týka obrany žalobcu, že svoj nárok si uplatnil včas a očakával pozitívne vyriešenie situácie a vyplatenie náhrady škody, preto premlčanie neplynie, tak tu sám žalobca spolu so žalobou predložil oznámenie žalovaného zo dňa 07. 04. 2017, kde mu oznamuje, že mu náhradu škody nevyplatí a taktiež žalovaná predložila súdu oznámenie, v ktorom žalobcovi oznámila dôvody neposkytnutia plnenia žalobcovi zo dňa 22. 12. 2016. To znamená, že žalobca objektívne vedel o zamietavom stanovisku žalovaného. Žalobca mal k dispozícii dostatočne dlhý čas, počas ktorého bol oprávnený žalobu podať bez toho, aby žalovaný namietal premlčanie. Zmeškanie lehoty teda žalovaný v žiadnom prípade nezavinil, taktiež žalobca neuviedol žiadnu skutočnosť na strane žalobcu, ktorá by mu znemožnila podať žalobu na súd, preto je súd toho názoru, že vznesenie námietky premlčania nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Z uznesenia Ústavného súdu zo dňa 23. 09. 2013 (IV ÚS 542/2013) vyplýva, že uplatnenie námietky premlčania je vo všeobecnosti potrebné považovať za výkon práva v súlade s dobrými mravmi. Ak účastník konania, voči ktorému sa táto námietka uplatnila, chce vylúčiť účinky tejto námietky pre rozpor s dobrými mravmi, mal by v zásade tento rozpor v konaní uplatniť a tento rozpor aj náležite preukázať. Žalobca nijak nepreukázal, že skutočnosť, že žalobu nepodal včas súvisela s konaním žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca potom ako mu bolo oznámené, že mu náhrada škody zo strany žalovaného nebude vyplatená bol nečinný a následný jeho úkon bolo až podanie žaloby dňa 13. 03. 2020.

19. Pre úplnosť súd uvádza, že v otázke, či sa jedná medzi žalobcom a žalovaným o spotrebiteľský vzťah sa stotožňuje so žalobcom, že v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady je potrebné vzťah žalobcu, ktorý je poškodeným, a priamo zákon o PZP mu dáva možnosť vstúpiť do vzťahu s poisťovateľom, považovať, po uplatnení škody voči poisťovateľovi, za vzťah spotrebiteľský. Ani táto skutočnosť však nemôže predstavovať pre žalobcu takú výhodu, ktorou by bolo, aby súd bez bližšieho

skúmania považoval akékoľvek konanie žalovaného, ktorý nie je spotrebiteľom voči spotrebiteľovi za konanie v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade súd nezistil zo strany žalovaného použitie nekalej obchodnej praktiky a uplatnenie námietky premlčania bolo v súlade so zákonom a taktiež nebolo preukázané, že k premlčaniu došlo z dôvodov na strane žalovaného, ktoré žalobca nezavinil.

20. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn.1Cdo/203/2018 z 28. mája 2019: „Je zrejmé, že uvedená judikatúra dovolacieho, ako aj ústavného súdu, v otázke premlčania a dobrých mravov je v zásade ustálená v tom, že nevylučuje, že vznesenie námietky premlčania by mohlo byť v rozpore s dobrými mravmi, avšak vždy musí ísť o veľmi výnimočné prípady, v ktorých je výrazom zneužitia tohto práva na úkor strany, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila. Postup podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto iba v ojedinelých a vo výnimočných prípadoch, keď voči strane konania by nepriznanie jej nároku súdom v dôsledku uplynutia premlčacej doby bolo neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom uplatňovaného práva a dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil, prípadne kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenia iných potrieb, kedy hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť, či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva). Tieto okolnosti musia byť naplnené v takej výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania. V tomto smere je potrebné poukázať aj na jednu zo základných zásad súkromného práva - *vigilantibus iura scripta sunt* - právo patrí bdelym. Preto je potrebné pri skúmaní otázky, či je vznesenie námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi skúmať, či strana konania, ktorá sa dovoľáva rozporu s dobrými mravmi v súlade s § 3 ods. 1 OZ, postupovala s dostatočnou mierou starostlivosti a opatrnosti práve v súlade so zásadou *vigilantibus iura*, ktorá predpokladá, že každý zodpovedá za náležitú mieru predvídavosti a opatrnosti nielen pri vzniku právneho vzťahu, ale aj pri uplatňovaní svojich práv a výkone svojich práv a povinností z neho vyplývajúcich. Preto pre odopretie účinkov vznesenej námietky premlčania z dôvodu ich rozporov s dobrými mravmi sú rozhodujúce individuálne okolnosti, za ktorých bola námietka premlčania uplatnená. V danom prípade je dovolací súd názoru, že ani v spotrebiteľských sporoch nie je dôvod odchýliť sa od tejto ustálenej judikatúry, keď definícia dobrých mravov ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji preukazujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú akceptované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem správania, sa vzťahuje rovnako aj na spotrebiteľské vzťahy. Ustálená judikatúra v tomto smere rešpektuje a vychádza zo základných princípov práva, akými sú princíp právnej istoty, zásada rovnosti strán a rovnosti zbraní, zásada spravodlivosti, pri zachovaní zásady zvýšenej ochrany slabšej strany sporu.“

21. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu žalobcu zamietol.

22. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

23. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Žalobca bol v predmetnej veci v celom rozsahu neúspešný, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak bola v danej veci úspešná žalovaná, ktorej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.